

מסורת הש"ס

א) לקמן 5: ירושלמי שביעית פ"ח ה"ז, 3 מע"ש פ"ג מ"ב, 5 שביעית פ"ח מ' משנה 1, 4 (בסורות 3:), 1 מ"ר 8. מנחות ק"ה. מ"ה ע. ירוש' נזיר פ"ח ה"ב, 1 לקמן צ"א, 1 פסחים נב; 1) שיר ל"ע; 2) ירושלמי מע"ש פ"ג ה"ב, 1 עין בנמצים פ"י מהל' מירות נב"מ וע' ש"ק.

שינויי נוסחאות

א) 1' ר' שמעון (ש"ס וגליון וכו' ב)שנה הלוח, ועי' מיתת הקדש: ב) מיתת קדשים מוטק בש"מ, ומתשעטס הגיר' שלא יביאנו לדידי פסול: 2) 1' ל' הכי נזיר דרבנן וישהיר מתקן (ש"ס): 3) דב"ר אבהו: 4) מצורע הוא הרי (ש"ס): 5) 1) דאמר (ש"ס) וצ"ק: 6) 1) צ"ח מיקן דאי איערב, וק"ל לפרש אליה דרבנן, עש"כ, ועי' פ"מ: 7) 1) באבילותו והכי לכל' ויפית 8) שן מתקן (ש"ס): 9) 1' צ"ל אמרו לו מה אם היקל בזהוי (ש"ס), וכו' בשחינות: 10) 1) ספק (ש"ס): 11) יהוה ושהו גלח ויהבי: 12) 1' צ"ל שבעה יהוה ושנה ומבשק (ש"ס): 13) 1) פירוש עד שירוק הדם עליה, דישלש בהמות כ"ר לכל' (צ"ק): 14) 1' צ"ל גזירות טהרה (ש"ס): 15) 1' צ"ל דלסס מיר טמא ויהיה עד תגלחת נזירות הטומאה שהיא התגלחת השלישית, והל"ק הגיה שניה (במקום הטומאה), ואינו מונק, עי' מ"ד ופסח"י: 16) 1) גזלחים ואחר גילוח זה כתוב בתוספתא ומביא ב"ר: 17) 1' צ"ל שיהיה (ש"ס): 18) 1' צ"ל ספק ומגלח (ש"ס): 19) 1' צ"ל ספק (ש"ס): 20) 1' כאן (כ"ל בשם התוספת' שס, ונחום) מיר (נ ע"6) כתבו יקפידו בכסיו: 21) 1) צ"ל ש' שאינו (ש"ס): 22) 1) מיתת ימי מנקה (כ"י וצ"ב): 23) 1) צ"ל גלח עד (ש"ס וצ"ב): 24) 1) וסופר (צ"ק): 25) 1) בירושלמי דמזיר פ"ח ה"ג גרים בביתיהם שלמין והניו דמביא כל קרבנותיו ששלמות, כ"פ הפס"י וקדש' שס, וכ"כ תוס' מיר פ" ע"6 ד"ה רביעית, וכן פ' תסע"ד על התוספתא, אכל תסור' דלן היטור דל"ל קרבן שגמול ומש"ה מקשו ללן אמאי לא הויתם גם תמלא בהמה: 26) 1) ועלת (כ"י וצ"ק):

ליקוטים

השירי לעמ' זה ר' בענמ' קודם ומתנה עילתן יאמר אם מצורע אני הרי לאו אשם ואם לאו הרי זה שלמי נדבה, אשם זה נשחט בצפור וזקין מות בהדונת וסמיכה ונסכים ותנחת חזהו ושוק ואכל לזכיר כהונה, ולא הורו לו תכנים לרבי שמעון שביבא קדשים לבית הסתכל, להביא חטאת בהמה אין יכול שאין חטאת בהמה באה על הספק, להביא חטאת העוף אין יכול תכנים לרבי שמעון לא יצא, כיצד נשחט יכתוב נכסיו לאחר וביא קרבן עני ומצא עני מביא חטאת העוף ומתנה עילתה ואומר אם מצורע אני הרי זה חטאת ואם לאו הרי זה ספק, ואוכל בקדשים מיד, אבל לשלוח יין וליטמא אין יכול שאין ימי נזור עולין לו בתוך ימי צריעתו, כיצד נשחט לו כדברי בן וזמא סופר שלשים יום ומביא עולת בהמה ומגלה, ומביא חטאת העוף ומתנה עליה ואומר אם טמא אני חטאת מחובתי ועולה נדבה, ואם טהור אני עולה מחובתי וטאת אחד, וסופר שלשים יום ומביא קרבנותיו שלמים, ומביא עולה ומתנה עליה ואומר אם טמא אני חטאת מחובתי ועולה נדבה, ואם טהור אני עולה הראשונה חובה וזו נדבה והחטאת העוף מחובתי, אם טהור אני עולה הראשונה נדבה וזו חובה והחטאת העוף ספק, וסופר שלשים יום, ושוחט יין ומטמא למימיו מיד, במה ובריים אמורים בזמן שזור שלשים, אבל נזר

שנים עשר חדש אוכל בקדשים לאחר שתי שנים ושותה יין ומטמא למתים לאחר ארבע שנים, טמא בספק ומוחלט בודאי אוכל בקדשים לאחר ששנים ושמותה יום, ושותה יין ומטמא למתים בודאי אוכל בקדשים לאחר ששנים וארבעה יום, ע"כ, ולפרש התוספתא כפי מה ששנויה לפנינו יש להקדים שהמצורע צריך ב' תגלחות, אחת מיד כשנטהר ומביא צפרים ואח"כ טובל ואז טהור מלטמא משכב ומושב, והשנית אחר ימי ספרו, ושותתין כשהן בספק אין דוחות את הגזירות, ולעולם אין תגלחת אחת עולה לכאן ולכאן, וימי צריעתו וכן ימי ספירו אין עולין לו לימי נזירותו, וכשמגלה המצורע תגלחת שנית, מביא למחרתו כ' בכשים אחד לעולה ואחר לאשם ובכשה אחת לחטאת, ואם דל הוא כבש אחד אשם ושתי תורין אחת חטאת ואחד עולה, והנזיר טמא אחר מלאת מביא כבש לעולה ובכשה אחת לחטאת ואיל לשלמים ומגלה אחר הבאת קרבנותיו (תסד דוד סס):

ולפרש התוספתא כפי מה ששנויה לפנינו יש להקדים שהמצורע צריך ב' תגלחות, אחת מיד כשנטהר ומביא צפרים ואח"כ טובל ואז טהור מלטמא משכב ומושב, והשנית אחר ימי ספרו, ושותתין כשהן בספק אין דוחות את הגזירות, ולעולם אין תגלחת אחת עולה לכאן ולכאן, וימי צריעתו וכן ימי ספירו אין עולין לו לימי נזירותו, וכשמגלה המצורע תגלחת שניה, מביא למחרתו כ' בכשים אחד לעולה ואחר לאשם ובכשה אחת לחטאת, ואחר שביא חטאתו יכול למנות ימי נזירות הטהרה שסתר, שהאשם והעולה אינן מעכבין, והנזיר טהור אחר מלאת מביא כבש לעולה ובכשה אחת לחטאת ואיל לשלמים ומגלה אחר הבאת קרבנותיו (תסד דוד סס):

וּכּוּלן הַכֹּהֲנִים רִשְׁאִין כּו'. משנה היא צפ' כל המדיר (לקמן דף 5:) וגבי קדשים קאי: **לשנוט באכילתן כגון לאכלן כליוני כו'.** אמר 1) קרא לך נתמים למשחה (במדבר יח) לגדולה כדרך שהמלכים אוכלין 1: **וסבלי טרומה.** ואע"ג דקא ממעט בזמן אכילת טרומה: אין לוקחין

כל הזבחים פרק שמיני וזבחים

6) וכוּלָן רשאין כהנים לשנות באכילתן לאכלן צלויין שלוקחין ומבושלין ולתת לתוכן תבלי חולין ותבלי טרומה דבביר ר' ישמעאלא 1) אמר ליה הגה לתרומת תבלין דרבנן איתביה 2) אין לוקחין טרומה בכסף מעשר מפני שבמעט באכילתה ור' שמעון מתיר אישתיק ליה כי אתא לקמיה דרב יוסף אמר ליה אמאי לא תותביה מוהא 3) אין מבשלין ירק של שביעית בשמן של טרומה 7) שלא יביאו קדשים 8) לבית הפסול ור' שמעון מתיר א"ל אביי ולאו מו אוותביתה מוהא דתבלין ואמר לי הגה לתרומת תבלין דרבנן הכא 9) גמי (תרומה) תרומת ירק דרבנן אי הכי איפכא מיבעיא ליה למיתני ירק של טרומה בשמן של שביעית ולאו מו אוותביתה ממותני' דמתיר רבי שמעון ואמר לי דאיערב הכא גמי דאיערב אי דאיערב מאי מעמייהו דרבנן מירי דהוה איאשם ושלמים מי דמי התם אית ליה תקנתא ברעייה הא לא דמי אלא לחתיכה שבחתיכות דכיון דלית תקנתא דאוכלי 10) בחמור שבהן מתקף לה רבינא מי דמי חתיכה שבחתיכות לית לה תקנתא כלל האי אית ליה תקנתא בבחיטה ורב יוסף היכי נסחוט נסחוט טובא קא מפסיד בשביעית נסחוט נסחוט מיערב איתביה 11) רבי שמעון אומר ילמחרת מביא אשמו וזה לוגו

פורתא סוף סוף איערובי מיערב איתביה 12) ושנה גלה ויהיא קרבן מנה שבעה 13) ומצקס לגלח אמרו לו מיר טהור אתה ואין מיר מגלח פחות משלשים יום 14) ומהנה עשרים ושלשה יום להשלים שלשים מנה שלשים ומצקס לגלח אמרו לו מיר טהור אתה ואין מיר מגלח אלא על הדמים פירוש 15) שלש בהמות חייז להביא חטאת עולה ושלמים ועל אחת מהן יכול לגלח וטחאת בהמה אינה צאה על הספק ושלמי מיר מנה טעונין תנופה וזה אין יכול להניף מפני שהוא ספק מצורע טמא אצל עולה יכול להביא על נגא' והיינו דקמני כיצד הוא עושה מציא עולה בהמה ומתנה עליה ואומר אם טהור ואם לאו הרי זו נדצה כיצד הוא עושה להחמיר עליו צביא פיילי של חרס חדשה ונותנין לתוכה רביעית מים חיים ומביא [שמן] כפורי דרור כדין כל המצורעין ציוס תגלחתן וטחאת העוף פירוש כדין מיר טמא דשמא מיר טמא הוא ותגלחת זו של טומאה ואינו מתחיל נזירות טהרה עד שיביא חטאתו של טומאה (יש) שחטאתו מעכבתו מלמנות נזירות 16) אצל אשמו אינו מעכבו ומשיגלת תגלחת טומאה הוא אסור לגלח עד שימנה נזירות טהרה ולהכי צריך להביא חטאת נזירות טומאה למנות נזירות טהרה ולגלח בסופה לטהרת נרעמו והאשם ישהה עד תגלחת הטומאה 17) שיעשה אחרי טהרתו בודאי מן הנזרעת שאותה תעלה לו ודאי לטומאת מרו כמו שמפורש בסוף הברייתא דימי נרעמו אין עולין לימי מזרו ותגלחת נרעמו אינה עולה לתגלחת מזרו כדאמרר' צפ' מי שאמר הריני מיר מגלח (מיר דף 1:.) וצפ' 3' נזירים (סס דף 5:) ומה שצביא חטאת ציוס תגלחתו היינו כר' עקיבא דלמר בצמ' 18) מיר [דף מד:] אם גילה בשמיני מציא קרבנותיו זו ציוס והכא נמי הוי כגילח בשמיני שארי טהרה תגלחתו ומתנה על חטאתו ואומר אם טהור אני חטאת מחובתי ועולה נדבה פירוש עולה שאמרנו למעלה ואם טהור אני עולה מחובתי וטחאת העוף ספק ומגלה ראשו וזקנו וגזות עיניו כדרך שהמצורעים מגלחים 19) ומביא עולת בהמה עליה כו' וגראה שחקר מן התוספתא וסופר שלשים יום וגרסי' וסופר שלשים יום ומביא עולת בהמה כו' שהרי ספק נזירות טהרה הוא מונה ואינו יכול לגלח תגלחת שניה לנרעמו עד שירוק עליו אחד מן הדמים ויציא עולה, וטחאת ושלמים וישהה 20) עד סוף נזירות טהרה שאחר טהרה נרעמו שעולה בודאי ואומר אם טמא אני פירוש אם טמא הייתי תגלחת ראשונה העולה ראשונה נדצה היתה וזו תהא חובה וטחאת העוף שהצאתי תגלחת ראשונה מחובתי ואם טהור אני עולה ראשונה חובה וזו נדצה שתגלחת זו של עכשוי אינה כלום וטחאת העוף ספקיו 21) מגלה ראשו וזקנו וגזות עיניו כדרך מצורעין ותגלחת זו היתה ראויה ליעשות בצוק שבעת ימי ספרו מתגלחת ראשונה אלא כל היה יכול משום דגילוח ספק מצורע אינו דומא אסור גילוח הנזיר רבי שמעון אומר מתח 22) יציא אשמו ולוג צידו כדין מצורע בשמיני שלו והוא יוס ששים אחד ומתנה עליו לפי שהוא ספק מצורע וטחאת מצורע שמעכבת מצורע ואינו יכול להביא מזהמה שאין חטאת בהמה צאה על הספק לפיכך יציא חטאת העוף ואם הוא עשיר יכתוב נכסיו 23) לאחרים ויהא עני ויצא קרבן עני דהיינו עוף ור' שמעון לטעמיה דלמר בצמ' ערכין (דף 1:.) אפי' היה עשיר שבעה שהביא ל'פורים או צשעת הבאת אשם והעני הכל הולך אחר חטאת ואפי' לתנאי דפליגי עליה איכא לאוקמא להא דהכא ולפרושי יכתוב נכסיו לאחר מעיקרו ומתנה על חטאת העוף ואומר אם טמא הוא פירוש אם מצורע הוא הרי זו מוכזת ואם לאו הרי זו ספקיו ואוכל בקדשים מיד אצל נשמות יין וליטמא למתים אינו יכול שאין ימי מזרו עולין לו מתוך ימי נרעמו כיצד יעשה לדברי בן וזמא שאינו 24) מנריך לבקש אחד מן השוק לידור כנגדו צמיר כמו שמנריך ר' יהושע צפרק שני נזירים (מיר דף נט:) סופר שלשים יום ומביא עולת בהמה ויגלח פירוש ספק עולת טומאה וספק תגלחת טהרה דלמר מצורע היה ומיר טמא ולא עלו לו אחת מתגלחותיו לנזירותו רק לנרעמו שאין ימי מזרו עולין מתוך ימי 25) נרעמו ולסוף שבעה אחר טהרת ימי נרעמו אינו יכול לגלח דשמא מיר טהור הוא אסור להזא לא בעי שכבר הזה ושנה ואפי' לסוף שלשים אינו יכול עד 26) שירוק עליו אחד מן הדמים ומביא חטאת העוף מצורע ראשונה וה"ה שיש להתנות שאם אינו מיר מעכשוי כלל שכלתה נזירתו מתגלחת שלמעלה העולה נדצה וטחאת העוף ספקיו אך התנא לא חש לפרש כל זה סופר בה' שלשים יום ומביא קרבנותיו שלמים 27) ודאי עולת 28) בהמה ספקיו ומתנה עליה ואומר אם טמא הייתי תגלחת שליטת העולה ראשונה

כל הזבחים פרק שמיני וזבחים

עו.

אין לוקחין תרומה בכסף מעשר שני מפני שבמעט באכילתה. פי' בקוננו' דמתחלה שריא לזוןן כדלמר צפ' הערל (יבמות דף ע"א.) זרות אמרתי לך ולא אנינות והשתא אסירא דמעשר אסור לזוןן וגם בעי חומה ותרומה לא בעי חומה ומתוך המשנה משמע שאין הקפידא

משום טרומה אלא משום מעשר דמעיקרא שרי לזרים והשתא אסור וגרסי' בסדר המשנה 2) באכילתן 3) כו' והכי איתא בצמ' מעשר שני (פ"ג מ"3) אין לוקחין טרומה בכסף מעשר מפני שהוא ממעט באכילתו ור"ש מתיר אמר להם ר"ש אם הקילו בצומי שלמים שהוא מציאן לדיי פיגול ויותר לא נקל בטרומה מה 4) לי היקל בצומי שלמים שכן מותרין לזרים נקל בטרומה שהיא אסורה לזרים פירוש אמר ר"ש אם הקלנו ליקח שלמים מכסף מעשר אע"פ שצביא המעשר לדיי פסול פיגול ויותר כ"ש שלוקחין טרומה הקלה מכסף מעשר אמרו לו אם לוקחין שלמים שמוותרין לזרים כמו מעשר אצל אין לוקחין טרומה שגורם למעשר להיות אסור לזרים. הגה"ה: 5) **למחרת מביא אשמו ולוגו עמו.** פירש בקונטרס למחרת

יוס שמיני ובנמחות (דף ק"ה) פי' למחרת יוס ששים והכל אחד דלספק נזיר טמא וספק מצורע טמא קאי כדמוכח בתוספתא דנזיר פרק בתרא והכי איתא התם ספק מיר טמא וספק 14) מיר טהור אצל מיר ודאי היה ספק מצורע טמא פירוש מוחלט ספק מצורע טהור פי' שטרה ככר אצל מצורע ודאי היה פירוש צמד גצרא איירי שיש בו כל ספקיות הללו אוכל בקדשים לאחר ששים וזוהי יין ומטמא למתים לאחר מלאה ועשרים

והנזקס לגלח אמרו לו מיר טהור אתה ואין מיר מגלח פחות משלשים יום 14) ומהנה עשרים ושלשה יום להשלים שלשים מנה שלשים ומצקס לגלח אמרו לו מיר טהור אתה ואין מיר מגלח אלא על הדמים פירוש 15) שלש בהמות חייז להביא חטאת עולה ושלמים ועל אחת מהן יכול לגלח וטחאת בהמה אינה צאה על הספק ושלמי מיר מנה טעונין תנופה וזה אין יכול להניף מפני שהוא ספק מצורע טמא אצל עולה יכול להביא על נגא' והיינו דקמני כיצד הוא עושה מציא עולה בהמה ומתנה עליה ואומר אם טהור ואם לאו הרי זו נדצה כיצד הוא עושה להחמיר עליו צביא פיילי של חרס חדשה ונותנין לתוכה רביעית מים חיים ומביא [שמן] כפורי דרור כדין כל המצורעין ציוס תגלחתן וטחאת העוף פירוש כדין מיר טמא דשמא מיר טמא הוא ותגלחת זו של טומאה ואינו מתחיל נזירות טהרה עד שיביא חטאתו של טומאה (יש) שחטאתו מעכבתו מלמנות נזירות 16) אצל אשמו אינו מעכבו ומשיגלת תגלחת טומאה הוא אסור לגלח עד שימנה נזירות טהרה ולהכי צריך להביא חטאת נזירות טומאה למנות נזירות טהרה ולגלח בסופה לטהרת נרעמו והאשם ישהה עד תגלחת הטומאה 17) שיעשה אחרי טהרתו בודאי מן הנזרעת שאותה תעלה לו ודאי לטומאת מרו כמו שמפורש בסוף הברייתא דימי נרעמו אין עולין לימי מזרו ותגלחת נרעמו אינה עולה לתגלחת מזרו כדאמרר' צפ' מי שאמר הריני מיר מגלח (מיר דף 1:.) וצפ' 3' נזירים (סס דף 5:) ומה שצביא חטאת ציוס תגלחתו היינו כר' עקיבא דלמר בצמ' 18) מיר [דף מד:] אם גילה בשמיני מציא קרבנותיו זו ציוס והכא נמי הוי כגילח בשמיני שארי טהרה תגלחתו ומתנה על חטאתו ואומר אם טהור אני חטאת מחובתי ועולה נדבה פירוש עולה שאמרנו למעלה ואם טהור אני עולה מחובתי וטחאת העוף ספק ומגלה ראשו וזקנו וגזות עיניו כדרך שהמצורעים מגלחים 19) ומביא עולת בהמה עליה כו' וגראה שחקר מן התוספתא וסופר שלשים יום וגרסי' וסופר שלשים יום ומביא עולת בהמה באה על הספק, להביא חטאת העוף אין יכול תכנים לרבי שמעון לא יצא, כיצד נשחט יכתוב נכסיו לאחר וביא קרבן עני ומצא עני מביא חטאת העוף ומתנה עילתה ואומר אם מצורע אני הרי זה חטאת ואם לאו הרי זה ספק, ואוכל בקדשים מיד, אבל לשלוח יין וליטמא אין יכול שאין ימי נזור עולין לו בתוך ימי צריעתו, כיצד נשחט לו כדברי בן וזמא סופר שלשים יום ומביא עולת בהמה ומגלה, ומביא חטאת העוף ומתנה עליה ואומר אם טמא אני חטאת מחובתי ועולה נדבה, ואם טהור אני עולה מחובתי וטאת אחד, וסופר שלשים יום ומביא קרבנותיו שלמים, ומביא עולה ומתנה עליה ואומר אם טמא אני חטאת מחובתי ועולה נדבה, ואם טהור אני עולה הראשונה חובה וזו נדבה והחטאת העוף מחובתי, אם טהור אני עולה הראשונה נדבה וזו חובה והחטאת העוף ספק, וסופר שלשים יום, ושוחט יין ומטמא למימיו מיד, במה ובריים אמורים בזמן שזור שלשים, אבל נזר

ליקוטים

השירי לעמ' זה ר' בענמ' קודם ומתנה עילתן יאמר אם מצורע אני הרי לאו אשם ואם לאו הרי זה שלמי נדבה, אשם זה נשחט בצפור וזקין מות בהדונת וסמיכה ונסכים ותנחת חזהו ושוק ואכל לזכיר כהונה, ולא הורו לו תכנים לרבי שמעון שביבא קדשים לבית הסתכל, להביא חטאת בהמה אין יכול שאין חטאת בהמה באה על הספק, להביא חטאת העוף אין יכול תכנים לרבי שמעון לא יצא, כיצד נשחט יכתוב נכסיו לאחר וביא קרבן עני ומצא עני מביא חטאת העוף ומתנה עילתה ואומר אם מצורע אני הרי זה חטאת ואם לאו הרי זה ספק, ואוכל בקדשים מיד, אבל לשלוח יין וליטמא אין יכול שאין ימי נזור עולין לו בתוך ימי צריעתו, כיצד נשחט לו כדברי בן וזמא סופר שלשים יום ומביא עולת בהמה ומגלה, ומביא חטאת העוף ומתנה עליה ואומר אם טמא אני חטאת מחובתי ועולה נדבה, ואם טהור אני עולה מחובתי וטאת אחד, וסופר שלשים יום ומביא קרבנותיו שלמים, ומביא עולה ומתנה עליה ואומר אם טמא אני חטאת מחובתי ועולה נדבה, ואם טהור אני עולה הראשונה חובה וזו נדבה והחטאת העוף מחובתי, אם טהור אני עולה הראשונה נדבה וזו חובה והחטאת העוף ספק, וסופר שלשים יום, ושוחט יין ומטמא למימיו מיד, במה ובריים אמורים בזמן שזור שלשים, אבל נזר שנים עשר חדש אוכל בקדשים לאחר שתי שנים ושותה יין ומטמא למתים לאחר ארבע שנים, טמא בספק ומוחלט בודאי אוכל בקדשים לאחר ששנים ושמותה יום, ושותה יין ומטמא למתים בודאי אוכל בקדשים לאחר ששנים וארבעה יום, ע"כ, ולפרש התוספתא כפי מה ששנויה לפנינו יש להקדים שהמצורע צריך ב' תגלחות, אחת מיד כשנטהר ומביא צפרים ואח"כ טובל ואז טהור מלטמא משכב ומושב, והשנית אחר ימי ספרו, ושותתין כשהן בספק אין דוחות את הגזירות, ולעולם אין תגלחת אחת עולה לכאן ולכאן, וימי צריעתו וכן ימי ספירו אין עולין לו לימי נזירותו, וכשמגלה המצורע תגלחת שנית, מביא למחרתו כ' בכשים אחד לעולה ואחר לאשם ובכשה אחת לחטאת, ואם דל הוא כבש אחד אשם ושתי תורין אחת חטאת ואחד עולה, והנזיר טמא אחר מלאת מביא כבש לעולה ובכשה אחת לחטאת ואיל לשלמים ומגלה אחר הבאת קרבנותיו (תסד דוד סס):

ולפרש התוספתא כפי מה ששנויה לפנינו יש להקדים שהמצורע צריך ב' תגלחות, אחת מיד כשנטהר ומביא צפרים ואח"כ טובל ואז טהור מלטמא משכב ומושב, והשנית אחר ימי ספרו, ושותתין כשהן בספק אין דוחות את הגזירות, ולעולם אין תגלחת אחת עולה לכאן ולכאן, וימי צריעתו וכן ימי ספירו אין עולין לו לימי נזירותו, וכשמגלה המצורע תגלחת שניה, מביא למחרתו כ' בכשים אחד לעולה ואחר לאשם ובכשה אחת לחטאת, ואחר שביא חטאתו יכול למנות ימי נזירות הטהרה שסתר, שהאשם והעולה אינן מעכבין, והנזיר טהור אחר מלאת מביא כבש לעולה ובכשה אחת לחטאת ואיל לשלמים ומגלה אחר הבאת קרבנותיו (תסד דוד סס):

לד א מיי פ"ן מהלכות מעשר שני הלכה יא: **לה ב מיי** פרק ה מהלכות שביעית ויובל הלכה ד: **לו ג מיי** פ"י מהלכות מזרות הלכה ז:

מסוף רש"י

הגה לתרומת תבלין דרבנן. דלמאס' דנק' מיתוקין ויהלך תמיז (תוס' 109 פ"ד). למחרת מביא אשמו. בתוספתא נזירות קמני לה, מי שהיה ספק נזיר טמא וספק טהור, ספק מצורע מוחלט טמא ספק טהור, אוכל בקדשים אחר פ' יוס ט' ר' שמעון אומר למחרת יוס ששים מביא אשמו כו' (מנחות ק"ה). למחרת על טבילתו שהוא יוס הבאת קרבנותיו מביא אם אשמו כו' (נדבא ע:.)

נוסחאות רש"י בת"י

ומזן רשאין כסמים. משנה היא לקמן צפ' כל המדיר (דף 5:) כל הקדשים רשאין הכסמים לנשות האכילתו כי דכתיב נזר כל נתמים למשחה לגדולה כדרך שהמלכים אוכלין 1) ופגלי חומה. עש"כ דקא ממעט זמן כסף טרומה: 2) אין לוקחין טרומה בכסף מעשר שני מפני שבמעט באכילתו 3) דקא דלזן מעשר שני נאכל אלא בירושלים: 4) אפי' אפי' נקמיה דרב יוסף: אמר לוי אמאי לא סופקו: מהאי נמי: 5) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 6) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 7) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 8) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 9) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 10) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 11) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 12) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 13) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 14) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 15) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 16) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 17) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 18) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 19) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 20) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 21) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 22) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 23) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 24) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 25) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 26) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 27) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 28) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 29) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 30) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 31) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 32) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 33) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 34) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 35) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 36) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 37) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 38) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 39) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 40) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 41) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 42) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 43) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 44) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומה שמן הא דלדורייתא הוא דכתיב ראשית דנקן מיתוקין ויהלך ואפי'ה שרי ר' שמועסי: מוהאי נמי: 45) גמול הפסול. שצריך לאכל השמן בתוך זמן הטיבור: 46) סכא נמי דרבנן. טרומה ירק. ויהיו דפריך ליה אי הכי דתמורהו דרבנן איירי איפכא מיבעי ליה אין מבשלין ירק של טרומה צמון של שביעית אצל השמא דתנא טרומ